

Vasile PAVELCU

Vasile PAVELCU (4 august 1900, s. Costuleni, j. Lăpușna – 21 februarie 1991, Iași) a fost psiholog, profesor universitar, membru titular al Academiei Române (1974).

A absolvit Facultatea de Filosofie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. A urmat doctoratul (1925-1927) la Universitatea Sorbona și a susținut teza de doctorat cu tema „*Limitele afectivității*” în anul 1936 la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.

În anul 1928 a fost numit asistent la Catedra de Pedagogie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, tot în același timp și ca profesor de psihologie. În 1942 a obținut postul de conferențiar, apoi, în 1943, devine profesor titular de psihologie.

A fost decan al Facultății de Litere și Filosofie (1944-45), decan al Facultății de Psihologie – Pedagogie și Filosofie (1948-1951) și șeful Catedrei de Psihologie până la pensionare (1970).

A devenit Profesor Emerit în 1969 al Republicii Socialiste România „în semn de prețuire a personalului didactic pentru activitatea meritorie în domeniul instruirii și educării elevilor și studenților și a contribuției aduse la dezvoltarea învățământului și culturii din patria noastră”.

Vasile Pavelcu a contribuit la dezvoltarea științei în domeniul psihologiei în România, s-a afirmat prin studiile efectuate asupra funcțiilor și caracterelor afectivității, structura și orientările personalității, conștiință și inconștient, complexul de frustrație, dar și prin analiza psihologică a vieții cotidiene. În lucrarea sa „*Drama psihologiei*” (1965), a atras atenția asupra „dramei” unei științe (psihologiei) care a avut de înfruntat ostilitatea științelor vecine, care a avut de rezolvat contradicțiile sale interioare, care a luptat pentru dobândirea identității sale și care s-a trezit implicată, de la naștere, într-un conflict de legitimare și reabilitare, pentru a-și afirma noblețea.

Rezultatele activității științifice a profesorului Vasile Pavelcu au fost descrise în lucrările: *Psihologia personalității* (1939), *Perspective* (1943), *Principii de docimologie* (1968), *Din viața sentimentelor* (1969), *Invitație la cunoașterea de sine* (1970), *Cunoașterea de sine și cunoașterea personalității* (1982).

Vasile Pavelcu a fost considerat un fin analist și un maestru al limbajului psihologic, a devenit mentorul multor generații de psihologi din România.

Surse:

[Vasile Pavelcu \[online\]. Wikipedia, enciclopedie liberă.](#)

[Vasile Pavelcu. Personalități. Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași](#)